

и да го завели въ върховно-то сѣдилище, но се не го турили въ затворъ както другы-тѣ еретицы. Напротивъ назначили му за живѣние стаитѣ на начальника на инквизиція-та, тамъ му было позволено да земе собственыя си слуга, кой-то можалъ да спи въ близна-та стая, и да дохожда и да си отива кога-то ще. Всичко това справедливо са считало за необыкновенны снизхожденія въ него вѣкъ, кога-то наказаніе-то на еретицы-тѣ са наченвало обыкновенно прѣди отсѣжданіе-то имъ. Обаче, сега скоро единъ Германскы ученъ несжмѣнно доказалъ, че старыя философъ былъ принуденъ да са отрѣче отъ свои-тѣ великы истины слѣдъ страшны мъжы.

Четыре мѣсяцы слѣдъ пристигваніе-то на Галилея въ Римъ, повыкали го прѣдъ върховно-то сѣдилище. Той останѣлъ тамъ цѣль день; а на другыя день, облѣченъ като кающыи ся, той былъ заведенъ въ монастыря на Минерва, дѣто парочно были събраны кардиналы-тѣ и прелаты-тѣ, неговы-тѣ сѣдји, за да произнесжтъ надъ него своя-тѣ приговоръ, въ сила-та на кой-то, почтенныя този старецъ принуденъ былъ тържественно да са отрѣче отъ онѣзи мнѣнія за развитіе-то и доказателство-то на кои-то той посвятилъ всякыя си животъ; да са отрѣче отъ тѣхъ като отъ мнѣнія нечестивыи и еретическы. Вѣроятно, въ цѣла-та исторія на наука-та нѣма по-любопытенъ документъ отъ този, въ кой-то са съдържа приговора на инквизиція-та надъ Галилея, и негово-то отричаніе. Този документъ ни дава твърдѣ ясно понятіе, отъ една страна за дълбоко-то невѣжество и безчеловѣчіе-то на ужасна-та инквизиція, а отъ друга страна, за тѣзи страданія, кои-то сж тѣглили първы-тѣ мъченицы на наука-та, за това азъ заемамъ отъ прѣкрасна-та статія „Животъ-тъ на Галилея," коя-то са намѣрва въ „Библиотека-та на общеполезни-тѣ познанія," цѣлно-то изложеніе на това дѣло. Приговоръ-тъ на инквизиція-та былъ слѣдующыя:

«Ный, долоподписанны-тѣ, по Божія милость, кардиналы на Св. Римска церковь, генерал-инквизиторы на всячка-та христіанска община, особенны посланницы на святѣйшыя апостолскы грѣстолъ и поборницы неговы противъ всяко еретическо растлѣніе, съ това обявявамы:

«Понеже ты, Галилео, сынъ на покойныя Винченцо Галилей, кой-то си на седемдесять годишна възраст, бѣше наковладенъ въ 1615 год. на това свято сѣдилище, че считаешъ за вѣрно лъжливо-то ученіе, кое-то са распространява отъ мнозина и споредъ кое-то слънце-то стои неподвижно въ центра на свѣта, а земя-та са движе и даже има денонощно въртѣніе; че ты, като имашъ при себе си ученицы, възпитвашъ ги съ сжщы-тѣ понятія и че са споразумѣвашъ за сжщыя прѣдметъ съ нѣкои Германскы математицы; оиде че се публикувалъ нѣкои писма за слънчовы-тѣ пятна; че си отговарялъ на възраженія-та, кои-то ти са прѣдлагали отъ Св. Писаніе, като си тълкувалъ помянато-то писаніе съ собствены-тѣ си понятія; и понеже, освѣнъ това, ный имамы копія отъ едно съчиненіе, очевидно написано отъ тебе до единъ твой бывшій ученикъ въ видъ на писмо, въ кое-то като са придържашъ о хыпотеза-та на Коперника, ты излагашъ много прѣдположенія, противны на истинныя смыслъ и авторитетъ на Св. Писаніе: поради това, този святой трибуналъ, като же-